

[Damsgaard.]

lere til de bedste egenskaber hos det ældre mandskab, skipperen og officererne, så disse virkelig føler en pligt til at oplære og opdrage deres unge medarbejdere, jfr. iøvrigt § 55 i lovforslaget, hvor der netop tales om ansvar for, at enhver dygtiggøres i sit fag, og om hensyntagen til enhvers stilling ombord.

Der står i de to sidste linier i § 11, at man ikke må give søfartsbogen nogen påtegning, der kan karakterisere vedkommende sømands forhold i tjenesten, og heller ikke om straffedomme. Hvorfor må man ikke det, højtærede minister? Ja, det er måske nok kættersk at nævne det. Man vil sige — vi har før drøftet det i det høje ting under sømandsloves behandling —, man vil sige: skudsmålsbog, og jeg har også set forklaringen, der gives i bemærkningerne til lovforslaget, men kunne det nu ikke være en hjælp for de gode og en advarsel til de mindre gode?

Endelig vil jeg også gerne spørge ministeren, om han ikke har overvejet det forslag om oprettelse af en sygekasse for søfolk, som er fremsat af søfartens hygiejnekomité. Forslaget indeholdes i en skrivelse af 8. juli 1949 til søfartskommissionen og er underskrevet af komiteens formand, skibsreder Knud Lauritzen; skrivelsen er optrykt som bilag 8 på side 146 i søfartskommissionens betænkning. En sådan speciel sygekasseordning for søfolk tror jeg er værd at overveje. Efter komiteens forslag skulle udgifterne hertil deles mellem de tre implicerede parter, nemlig staten, rederne og søfolkene.

I den nugældende lov er der en bestemmelse om, at arbejdet med losning og lastning såvidt muligt skal undgås på folkekirkens søn- og helligdage. Denne bestemmelse gælder foruden sømændene også havnearbejderne. Bestemmelsen er udgået i det nye lovforslag. Det er mit parti noget betænkeligt ved, det er vi kede af, og jeg vil gerne have dette spørgsmål drøftet i udvalget og også drøftet med ministeren.

Under arbejdet med ændringerne i sømandsloven har der — det fremgår af søfartskommissionens betænkning — været et nært samarbejde mellem de nordiske lande, således at der nu er udsigt til, at lovgivningen på dette område fremtidig vil ligge på linie i alle de nordiske lande. Er det ikke rigtigt opfattet, højtærede minister? Det vil jeg gerne have bekræftet; sådan har jeg i hvert fald i de få dage, der har været til rådighed, læst betænkningen. I betænkningen er optrykt på dansk, finsk, svensk og

norsk de såvidt muligt enslydende forslag til ændringer i de nordiske sømandslove, som blev udarbejdet på konferencen i København i 1950, hvori deltog repræsentanter for de fire lande. I forslaget er indarbejdet en række af Seattle-konventionernes bestemmelser om hyre i sygdomstilfælde, hjemsendelse og meget andet. Danmark har ikke ratificeret Seattle-konventionerne, men lovforslaget her tager sigte på at indarbejde en række af konventionernes vigtigere bestemmelser i vor sømandslov.

Som en kompliment til dem, der har skrevet lovforslaget — og her går jeg vist ingen for nær, når jeg nævner professor, dr. juris K. Sindballe —, vil jeg gerne sige, at stoffet er velordnet, og lovforslagets tekst er velskrevet i et letforståeligt sprog, og der gives en grundig omtale af alle de forhold, der omfattes af forslaget. I så henseende synes jeg, at lovforslaget fremtræder som et skoleeksempel.

De foreslåede ændringer til søloven knytter sig nøje til ændringerne i sømandsloven, ja, er en konsekvens heraf, og jeg skal ikke gå nærmere ind på dem. Jeg anbefaler begge forslagene til velvillig behandling i et udvalg og til senere vedtagelse.

Asger Jensen: Det er en meget udførlig betænkning, den af handelsministeriet den 31. marts 1949 nedsatte store kommission har afgivet angående revision af sømandsloven og de i konsekvens heraf foreslåede ændringer i søloven. Der er stort set opnået enighed i denne kommission om de foreslåede ændringer, hvad der sikkert vil lette arbejdet med lovforslagene her i rigsdagen.

Sømandsloven har til formål at fastlægge retsforholdet mellem rederi, officerer og mandskab. Loven blev sidst ændret i 1923, og hensigten er ved denne lejlighed at føre loven å jour efter den udvikling, der siden er sket. Det ligger i sagens natur, at de foreslåede ændringer i hovedsagen er til fordel for sømændene, og at det er rederierne og i nogle tilfælde staten, der må betale omkostningerne ved ændringerne. Men jeg synes, vi skal være handelsministeren taknemlig for, at han trods tidernes ugunst har fremsat dette forslag, da vi alle må have det ønske, at vore søfolk får de bedst mulige og mest betryggende ansættelsesforhold, og derfor synes jeg også, det var uundværdigt for det ærede medlem hr. Qvist Hansen at give udtryk for nogen surhed over en række af de foreslåede paragraffer.

Kommissionen har indarbejdet en del af de synspunkter, der er kommet til udtryk i de i Genève i 1926 vedtagne internationale